

اسرائیل نژادپرست است، ما از بایکوت آن حمایت می کنیم، دیگران خود دانند!

«تراب حق شناس»

هیچ توجیه «فرهنگی، سینمایی، فستیوالی!» برای تأیید نژادپرستی، اشغالگری و نفی حقوق مردم فلسطین کارآیی ندارد. هستند کسانی که ۶۰ سال مبارزه عادلانه فلسطین را نادیده می گیرند و فراموش می کنند که به گفته شلومو ساند، نویسنده و مورخ اسرائیلی: «طرفی که صلح نمی خواهد اسرائیل است». آنان حمایت از نیروی جنگ افروز و نژادپرست را برگزیده اند. اما ... ما با نویسنده و سینماگر اسرائیلی، آریلا آزولای، هم صدا هستیم که در متنی شعرگونه می نویسد:

«ما همه فلسطینی هستیم!»

«فراخوان به همه آنان که سابقاً در آفریقای جنوبی هرگز سیاهان را در مبارزه شان تنها نگذاشتند

زمانی نه چندان پیش، در آفریقای جنوبی، اگر از سفیدان بودیم،

کشتار شهروندان سیاه و خشونت که در تخریب خانه هاشان به کار می رفت،

حتماً ما را به خشم می آورد،

بسیاری از شهروندان یهودی بدون شک، رژیم آپارتاید را افشا می کردند

و ندای براندازی آن را سر می دادند،

برخی هم چه بسا به سیاهان می پیوستند تا جبهه ای متحد بر ضد قدرت حاکم برپا دارند.

حتماً فریاد می زدیم: «ما همه سیاه هستیم!»

امروز وقت آن رسیده که بگوییم: «ما همه فلسطینی هستیم!»

زمانی نه چندان پیش، در آفریقای جنوبی، اگر از سفیدان بودیم،

با آپارتاید مبارزه می کردیم

که در سراسر کشور سد و حصار برمی افراشت و برای نژادهای دیگر گتو می ساخت.

شک نیست که ما در پیشاپیش صف می ایستادیم و خواستار بایکوت می شدیم،

لابد جان خویش را به خطر می انداختیم تا مبادا خون کسانی ریخته شود که

می توان خون شان را بدون ترس از کیفر ریخت به بهانه منشأ قومی شان.

حتماً به مبارزه می‌پیوستیم

علیه رژیم‌هایی که تبعه خود را

از جامعه طرد می‌کند.

اما چرا چنین امری در اسرائیل رخ نمی‌دهد؟

زیرا ما که شهروندانش باشیم قربانی کارزاری دیگر هستیم

به نام پروپاگاندا ...

<http://www.peykarandees.org/felestin/164-ma-felestini-hastim-ariella-azoulay.html>

اکنون متن زیر را در باره کارزار «بایکوت، عدم سرمایه‌گذاری و مجازات» از سایت پراکسیس نقل می‌کنیم:

آنچه که می‌خوانید ترجمه‌ی متنی است که از سوی گردانندگان کارزار «بایکوت، عدم سرمایه‌گذاری، و مجازات» علیه اسرائیل، برای معرفی این کارزار، در [وبسایت رسمی BDS](#) منتشر شده است:

* * *

کارزار جهانی بایکوت، عدم سرمایه‌گذاری و تحریم علیه اسرائیل (تا زمانی که اسرائیل به قوانین جهانی و حقوق فلسطینیان تن دهد) از سوی جامعه‌ی مدنی فلسطین در سال ۲۰۰۵ راه‌اندازی شد و «توسط کمیته‌ی ملی فلسطینی BDS» (با نام مخفف BNC) اداره می‌شود. BDS یک استراتژی است که به مردم آگاه جهان امکان می‌دهد تا در مبارزات فلسطینیان برای عدالت نقش ایفا کنند.

برای چندین دهه اسرائیل حقوق بنیادین فلسطینیان برای آزادی، برابری و خودتصمیم‌گیری را از طریق پاکسازی نژادی، سیاست‌های استعماری، تبعیض افراطی و اشغال نظامی انکار کرده است. به رغم محکومیت‌های فراوان سیاست‌های اسرائیل توسط سازمان ملل متحد، سایر مجامع بین‌المللی و نهادهای برجسته‌ی حقوق بشری، جامعه‌ی جهانی در پاسخگو ساختن اسرائیل و مجبور کردن آن به برآوردن اصول اولیه‌ی قانونی شکست خورده است. جنایت‌های اسرائیل با معافیت از مجازات تداوم یافته است.

با نظر به این شکست مستمر، جامعه‌ی مدنی فلسطین فراخوانی به شهروندان جهان برای واکنش [به این وضعیت] داده است. در تاریخ نهم جولای ۲۰۰۵، یک سال پس از صدور تاریخی رای مشورتی دادگاه بین‌المللی عدالت (International Court of Justice)، مبنی بر غیرقانونی بودن دیوار حایل اسرائیل در قلمروهای فلسطین اشغالی، اکثریت آشکاری از نهادهای جامعه‌ی مدنی فلسطین به مردم آگاه و هم‌تایان خود در سراسر جهان فراخوانی دادند برای شروع بایکوت گسترده، عدم همکاری و سرمایه‌گذاری و درخواست تحریم علیه اسرائیل، تا زمانی که حقوق فلسطینیان در توافق کامل با مصوبات جهانی [از سوی اسرائیل] به رسمیت شناخته شود.

کارزار برای «بایکوت، عدم همکاری و سرمایه‌گذاری و تحریم» بر مبنای رویکردی حقوق-محور بنا نهاده شده است و بخش‌های وسیع سه‌گانه‌ی مردم فلسطین را برجسته می‌سازد: پناهندگان، ساکنین مناطق تحت اشغال نظامی در کرانه‌ی باختری و نوار غزه و

فلسطینی‌های ساکن اسرائیل. این فراخوان مشوق شکل‌های مختلف بایکوت علیه اسرائیل است تا زمانی که اسرائیل به تعهدات خود تحت مصوبه‌های بین‌المللی در حوزه‌های زیر تن دهد:

۱. پایان دادن به اشغال و مستعمره‌سازی همه‌ی سرزمین‌های عربی اشغال شده در ژوئن ۱۹۶۷ و از میان برداشتن دیوار حایل؛

۲. به رسمیت شناختن حقوق بنیادی شهروندان عرب فلسطینی ساکن اسرائیل؛

۳. پذیرش، حفاظت و ارتقای حقوق پناهندگان فلسطینی برای بازگشت به خانه‌ها و املاک‌شان، همچنانکه که در مصوبه ۱۹۴ سازمان ملل متحد درج شده است.

فراخوان BDS از سوی بیش از یکصد و هفتاد حزب سیاسی، سازمان مدنی و اتحادیه‌ها و جنبش‌های کارگری امضاء شده است. این امضاءها معرف [خواست] پناهندگان فلسطینی، فلسطینیان ساکن مناطق اشغالی و نیز شهروندان فلسطینی اسرائیل است.

- **بایکوت‌ها محصولات و کمپانی‌های (اسرائیلی و بین‌المللی) را هدف قرار می‌دهند که از نقض حقوق فلسطینیان سود می‌برند، همچنانکه موسسات ورزشی، فرهنگی و آکادمیک اسرائیل را در بر می‌گیرند.** هر کسی می‌تواند با اطمینان از اینکه محصولات تولیدی اسرائیل یا شرکت‌های اسرائیلی را خریداری نمی‌کند در این بایکوت‌ها شرکت کند. گروه‌های بنیان‌گذار این کمپین از مصرف‌کنندگان دعوت می‌کنند تا کالاهای اسرائیلی را خریداری نکنند و از شرکت‌های تجاری و بازرگانان می‌خواهند که با شرکت‌های اسرائیلی داد و ستد نکنند.

از آنجا که اسرائیل ماهرانه می‌کوشد چهره‌ی جهانی خود را از طریق همکاری‌های فرهنگی و آکادمیک تقویت کند، موسسات فرهنگی و آکادمیک اسرائیل مستقیماً در تداوم، دفاع یا سرپوش‌نهادن بر سرکوب فلسطینیان مشارکت دارند. با مشارکت در این بایکوت‌ها، اصحاب دانشگاهی، هنرمندان و نیز مصرف‌کنندگان علیه چنین بازی ماهرانه و جعلیات مبارزه می‌کنند. تا کنون گروه فزاینده‌ای از هنرمندان از نمایش آثار یا اجرای برنامه‌های خود در اسرائیل امتناع کرده‌اند.

- **عدم سرمایه‌گذاری به معنای هدف قرار دادن شرکت‌هایی است که در نقض حقوق فلسطینیان همدستی دارند و اطمینان از اینکه (مشابه سرمایه‌گذاری دانشگاهی) تخصیص منابع در تربیت نیروی انسانی و غیره صرف حمایت مالی از چنین شرکت‌هایی نمی‌گردد.** این کوشش‌ها آگاهی عمومی درباره‌ی واقعیت سیاست‌های اسرائیل را ارتقاء می‌دهد و شرکت‌ها را تشویق می‌کند که نفوذ اقتصادی خود را برای اعمال فشار بر اسرائیل در جهت پایان دادن به انکار سیستماتیک حقوق فلسطینیان به کار گیرند.

- **تحریم‌ها بخشی اساسی برای اظهار مخالفت و مذمت نسبت به عملکردهای یک کشور هستند.** عضویت اسرائیل در مجامع مختلف دیپلماتیک و اقتصادی هم پوشش ناسزاواری از احترام و هم حمایت مادی برای تداوم جنایت‌هایش را در اختیار آن قرار می‌دهد. با فراخوان به تحریم علیه اسرائیل، مشارکت‌کنندگان در این اقدام، به جامعه درباره‌ی نقض قوانین جهانی و راه‌های پایان دادن به همدستی سایر کشورها در این رویه آموزش می‌دهند.

کمیته‌ی ملی BDS :

تلاش‌ها برای پیشبرد کارزار BDS، که از زمان آغاز به کار در سال ۲۰۰۵ رشد سریعی داشته است، در نخستین کنفرانس BDS در نوامبر ۲۰۰۷ در شهر رام الله به نقطه‌ی اوج خود رسید. در پی این کنفرانس، «کمیته‌ی ملی BDS» (با علامت اختصاری BNC) به عنوان مجمع هماهنگ کننده‌ی کارزار جهانی BDS شکل گرفت. ([صفحه‌ی اینترنتی BNC](#)).

[پایان نقل قول از سایت پراکسیس].

شمار روشنفکران و وجدان‌های بیدار در اسرائیل که در اپوزیسیون رژیم قرار دارند رو به افزایش است. علاوه بر مورخین جدید (New historians) مانند شلومو ساند (Shlomo Sand)، ایلان پاپه (Ilan Pappé) و دیگران؛ نویسندگان، روزنامه نگاران و سینماگران متعدد سراغ داریم که در برابر سیاست مستمر اسرائیل در نادیده گرفتن حقوق انسانی و ملی فلسطینی‌ها فریاد برآورده‌اند. از یوری آونری (Uri Avnery)، میشل ورشوفسکی (Michel Warschawski)، امیره هس (Amira Haas)، گیدئون له وی (Gideon Levy) و دیگران مقاله‌ها و کتاب‌ها و موضع‌گیری‌های شجاعانه‌ای به فارسی نیز ترجمه شده است که با جستجو روی گوگل به برخی از آنها می‌توان دست یافت. پیشنهاد می‌کنیم کتاب «چهل مقاله از یهودی تباران ضد استعمار فلسطین» را در نشانی زیر بیابید:

<http://www.peykarandeesh.org/books/657-yahuditabarane-zede-estemar.html>

یک مرداد ۱۳۹۲

توضیح: پراکسیس در هم‌صدایی با متن فوق که به قلم رفیق تراب حق‌شناس در [وبسایت «اندیشه و پیکار»](#) منتشر شده است؛ اقدام به بازنشر آن نموده است.